

آثار برگزیده برای پیانو

یوهانس برامس

آثار برگزیده برای پیانو
برای پیانو
ویرایش: هنری لوین

آثار برگزیده برای پیانو

یوهان برامس

ویرایش: هنری لوین

ترجمه: ندا علی غنی

چاپ اول بهار ۱۳۹۴

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

چاپ و صحافی: پژمان

لیتوگرافی: باران

انتشارات هنر و فرهنگ تلفن: ۶۶۹۲۹۹۱۰ دورنگار: ۶۶۵۹۵۵۴۲

شابم ۱-۲۷-۲۶۱۶-۸۰۱-۹۷۹-۱ ISMN 979-0-802616-27-1

Ballade in D Minor [Op. 10, No. 1]

13

Andante

Op. 10, No. 1
("Edward")
d minor

Ballade in G Minor [Op. 118, No. 3]

17

Allegro energico

Op. 118, No. 3
g minor

Capriccio in B Minor [Op. 76, No. 2]

24

Allegretto non troppo

Op. 76, No. 2
b minor

Intermezzo in B-Flat Minor

31

Andante moderato

Op. 117, No. 1
E♭ Major

Intermezzo in B-Flat Minor [Op. 117, No. 2]

35

Andante non troppo

Op. 117, No. 2
b♭ minor

Intermezzo in A Minor [Op. 118, No. 1]

41

Allegro non assai

Op. 118, No. 1
a minor

Intermezzo in A Major [Op. 118, No. 2]

44

Andante teneramente

Op. 118, No. 2
A Major

Intermezzo in E-Flat Minor [Op. 118, No. 6]

50

Andante, largo e mesto

Op. 118, No. 6
e♭ minor

Intermezzo in C Major [Op. 119, No. 3]

56

Grazioso e giocoso

Op. 119, No. 3
C Major

molto p e leggero

Rhapsody in B Minor [Op. 79, No. 1]

60

Agitato

Op. 79, No. 1
b minor

Rhapsody in G Minor [Op. 79, No. 2]

75

Molto passionato

Op. 79, No. 2
g minor

Rhapsody in E-Flat Major [Op. 119, No. 4]

85

Allegro risoluto

Op. 119, No. 4
Eb Major

Waltz in A-Flat Major [Op. 39, No. 15]

94

WALTZ

Op. 39, No. 15
Ab Major

p dolce

Gavotte in A C. W. Von Gluck

96

Grazioso

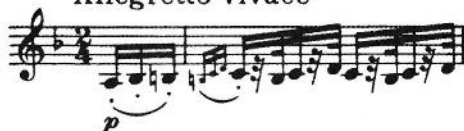

Hungarian Dance No. 7 in F Major

100

Allegretto vivace

No. 7
F Major

p

آثار برگزیده برامس برای پیانو
ویراستار: هنری لوین^۱

آهنگسازی به نام برامس

در تاریخ موسیقی پیدا کردن آهنگسازی که در ابتدا شناخته شده نیستند زیاد غیر معمول نیست.

نیکلاس اسلانیمسکی^۲، در واژه نامه خود به نام Lexicon of Musical Invective جمله‌های انتقادی بسیاری را در زیر عنوان "Non-Acceptance of the Unfamiliar." در مورد آهنگسازان معروف ثبت کرده. که برامس هم از این انتقادات برکنار نبوده است.

یکی از این انتقادات، نقدی کوبنده از چایکوفسکی است، که در دفتر خاطرات خود در ۹ اکتبر ۱۸۸۶ وارد کرده است، که در آنجا آمده است: «من تقریباً بیشتر آهنگ‌های آن برامس (حقه باز) را اجرا کرده‌ام. چقدر بی ارزش...! این من را آزار می‌دهد که این آدم متوسط، به عنوان یک نابغه شناخته شده است. چرا که در مقایسه با او، Raff^۳ یک نابغه است، و حتی صحبت از آن آنتون روبنشتاین نیز به عنوان مقایسه نمی‌توان کرد، که به نظرم بک چهره ماندگار و مهم است، در حالی که برامس انسانی است که چیزی برای عرضه ندارد.»

برامس از فرانتس لیست^۴ به‌تراست. برامس در جوانی به لیست معرفی شد. وی بیشتر قطعات اولیه‌ای را که برامس به همراه آورده بود اجرا کرد. برامس به عنوان یک آهنگساز مورد قبول لیست قرار گرفت اما احترامی برای وی به عنوان یک پیانیست قائل نشد.

1. Henry Levine
2. Nicolas Slonimsky
3. Joseph Joachim Raff

4. فرانتس لیست: از بزرگترین آهنگسازان دوره رومانیک

از طرفی دیگر، برامس احترام بسیاری برای لیست به عنوان یک پیانیست و یک تکنیسین حرفه‌ای قائل بود اما برامس شور و شوق و هواخواهی خود را از لیست به عنوان یک آهنگساز بروز نداد. در روایتی آمده است: هنگامی که لیست یکی از سونات‌هایش را برای برامس و یک گروه اجرا می‌کرد، برامس در حال چرت زدن بوده است. (روایت از ویلیام میسون هنرجوی امریکایی لیست که در این جلسه حضور داشته و در مورد زندگی موسیقایی مری خود می‌نوشته است.)

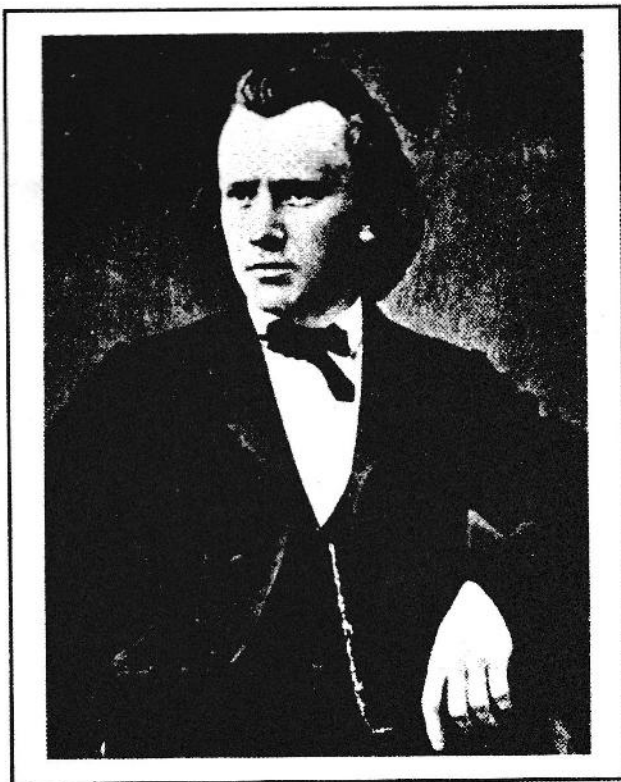
موسیقی در وین در اواخر دهه ۱۸۶۰ به دو گروه موسیقی رقابت آمیز تقسیم شده بود. گروهی طرفدار برامس و گروهی طرفدار واگنر بودند. طرفدار هر دو گروه بت خود را ستایش و بت دیگری را بی اعتبار می‌کردند.

در میان طرفداران برامس، منتقد معروف وین ادوارد هانسلیک^۱، ویولونیست بزرگ ژورف ژوشیم^۲ که برامس برای لیست فرستاده بود و رابرت و کلارا شومن^۳ هم بود. رابرت شومن در مجله موسیقی‌اش، *Neue Zeitschrift für Musik*، منادی نبوغ برامس جوان بود. کلارا شومان کسی که برامس برای او احساس تقریباً فرزندی داشت و آثار پیانوش را در اجراهای عمومی خود به اجرا می‌گذاشت. البته امروزه برامس یکی از سه نابغه موسیقی ملقب به سه B شناخته شده است. (باخ، بتهون، برامس)

نوازندگی پیانو از برامس به بعد بافت متمایزی پیدا کرد و متحول شد، نوازندگی‌ها سرشار از به‌کارگیری هارمونیک و ملودیک جدید در ریتم، رنگ صدا، شعر و حالت‌های دراماتیک. موسیقی برامس نیاز به نوع خاصی از تکنیک پیانو داشت.

برامس و آهنگ‌هایش

برامس به عنوان یک آهنگساز نه تنها از منتقدان آزرده خاطر بود بلکه از پیانیست‌هایی که کارهایش را دشوار و غیر قابل اجرا می‌دانستند هم ناراحت بود.

1. Edvard Hanslick
2. Joseph Joachim
3. Robert and Clara Schumann

استاد بزرگ پیانو، تئودور لچستکی^۱ (۱۸۳۰-۱۹۱۵) که با برامس هم‌دوره بود، در مورد سبک آهنگسازی پیانو برامس سوء ظن داشت و هنگامی که ادوین بهر^۲ هنرجو آمریکایی‌اش یک قطعه کوتاه در گام می بمل مینور از اپوس ۱۱۸ شماره ۶ از برامس که خیلی دوست داشت را برای وی آورده بود، لچستکی فریاد زد:

Warum spielen Sie das unklaviedrmassige Zeug?

چرا این چیزهایی غیر پیانویی (ضعیف) را می‌نوازی؟

اتل نیوکمب^۳ در کتابش^۴ در رابطه با برامس این‌گونه می‌نویسد: «برامس همیشه من را آزار می‌داد، او هیچوقت پیانو را به عنوان یک ساز در نظر نمی‌گرفت.»

او همچنین می‌نویسد وقتی که آنها با هم بودند برامس آهنگسازی‌های لچستکی و لچستکی قطعات پیانو برامس را به تمسخر می‌گرفتند. با این وجود، در نهایت لچستکی یکی از تحسین‌کنندگان بزرگ برامس شد و بسیاری از آثار پیانو برامس را آموخت.

برامس درباره شکایت‌هایی که در مورد سبک نوشتن قطعاتش می‌شد چنین پاسخ داد:

«من حوصله نوازنده‌هایی که به خاطر مواجه شدن با کمی مشکلات تکنیکی جدید شروع به غر زدن می‌کنند را ندارم. آیا به صدا درآوردن چند مهره‌ی سخت جلوی پیشرفت را می‌گیرد؟

من در تمام زندگی‌ام عمیقاً به تکنیک‌های پیانو علاقه‌مند بودم، و سعی کرده‌ام در تمام آثار پیانویی‌ام ایده‌های خوب موسیقایی را با تکنیک‌ها و اصطلاحات جدید ادغام کنم. شما مخصوصاً تکنیک‌های جدید را در واریاسیون‌های پاکائینی، من و یا در کاپریسوی من پیدا خواهید کرد. من اعتراف می‌کنم که بسیاری از پاساژهایم برای دست‌ها ناشیانه است. این روش جدید به نظر ناخوشایند می‌آید (کلمه‌ای که به کار برد «نابرار» بود) به خاطر این که انگشت‌گذاری‌های جدیدی به کار برده شده است. در تکنیک‌ها و اصطلاحات جدید نیاز به قدرت، آزادی و استقلال انگشتان نسبت به روش‌های سنتی پیانو کلاسیک بیشتر است.»

1. Theodor Leschetitzky
2. Edwine Behre
3. Ethel Newcomb
4. Leschetitzky as I Knew Him

البته، در صورتی که برامس روش جدید پیانو را توضیح می‌داد مطمن این روش بسیار مفید بود. از آنجایی که او دیگر الان نیست، ما حدس و گمان‌های خودمان و مطالعات فنی بر روی آهنگسازی‌های پیانوی برامس و درک درستی از ویژگی‌های عضلانی را مبنا قرار دادیم. طبق آخرین تجربه و تحلیل‌ها برامس حداقل کاری را که از لحاظ فیزیکی ممکن بود، را انجام داده بود، هرچند که ممکن است برای دیگر نوازندگان پیانو هنوز هم مثل یک راز باشد.

سبک نگارش پیانوی برامس تا آنجا که مورد نیاز بود، تکمیل شده است، همچنین که خودش اعلام کرده بود، آزادی فراوان و بیخیالی جسورانه.

به عنوان مثال:

از راپسودی در می بمل، اپوس ۱۱۹، شماره ۴

پرش در دست راست

Allegro risoluto

از راپسودی در سل مینور، اپوس ۷۹، شماره ۲

پرش در دست چپ (در X)

بسیار پر شور اما نه خیلی شاد

Molto passionato, ma non troppo allegro

پرش در X ها ممکن است با استفاده از اصل حرکت شناسی، علم حرکت بدن نزدیک به کلیدها گذاشته شده است. این اصل توضیح می‌دهد که هنگامی که حرکات جانبی چپ و راست که کمتر از یک اکتاو است، فقط از قسمت ساعد بدون حرکت دادن آرنج و تکان دادن شانه انجام می‌گیرد.

امتحان کنید:

کتابی را بین بالای بازو و بدن نگه دارید (بدون اینکه بازو را حرکت دهید) ساعد را به چپ و راست بچرخانید. این حرکت را روی پاساژ صفحه ۸ ابتدا با نگه داشتن کتاب و سپس بدون آن امتحان کنید. (این ترفند توسط نوازندگان دوره گرد در اجرای سوانگ^۱ استفاده می‌شود). در پرش‌های گسترده‌تر بازو ممکن است حرکت داشته باشد.

سبک نگارش پیانو برامس برای ضخامت بافت مربوط به آهنگ صدا مورد انتقاد قرار گرفته است. روی برگه نت پر از نت است. این می‌تواند باعث شود که اجرا خیلی تمیز نباشد مگر اینکه نوازنده برای اجرای بهتر، ملودی را در پیش زمینه نگه دارد. و در پس زمینه اکومپانیمنت^۱ کند. تعادل را در دینامیک دست‌ها در تعادل قرار دهد. سپس موسیقی با صدایی زیبا اجرا خواهد شد. با درخشش اجرایی برامس گونه.

با پیشنهاد تحریریه پدال‌گیری و انگشت‌گذاری‌هایی اضافه شده است. برای اینکه برامس جاهای کمی را انگشت‌گذاری کرده است، در این جلد به صورت ایتالیک نشان داده شده است. من برای پاساژهایی که به نظر پیچیده می‌آید انگشت‌گذاری‌هایی را اضافه کردم با وجود اینکه انتقادهایی که به سبک نگارش دشوار برامس شد، نت‌هایی که برامس نوشته است در حال اجرا است.

BALLADE ("EDWARD")*

D MINOR

Johannes Brahms, Op. 10, No. 1

Andante

Poco più moto

Tempo I

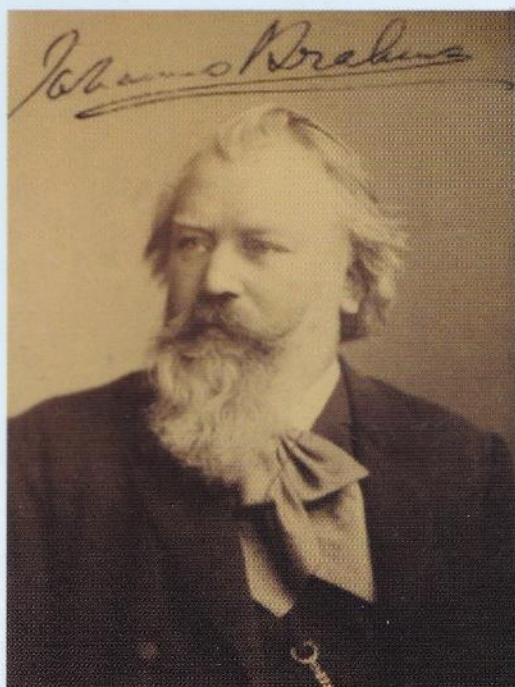
* بالاد (قصیده) ادوارد، در "Herder's" Stimmen der volker (آهنگ‌های محلی)

First system of musical notation. It consists of two staves, treble and bass clef. The music features a complex rhythmic pattern with eighth and sixteenth notes. There are dynamic markings including *ff* and *marc.*. Fingerings are indicated with numbers 1, 2, 3, 4, and 5. A fermata is present over a measure in the treble staff.

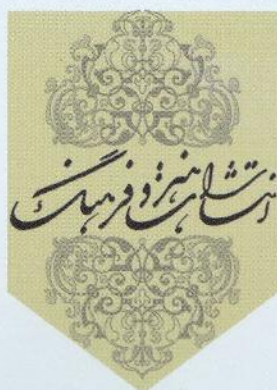
Second system of musical notation. It continues the piece with similar rhythmic complexity. Dynamic markings include *ff* and *pesante*. The tempo is marked *marc.*. Fingerings and articulation marks are clearly visible.

Third system of musical notation. The music becomes more melodic in the treble staff. Dynamic markings include *sempre ff* and *marc.*. Fingerings are indicated throughout the system.

Fourth system of musical notation. The piece concludes with a *poco a poco rit. e dim.* instruction. The music features a series of chords and melodic lines with specific fingerings indicated.

**Selected Works
For The Piano
Editor: Henry Levine**

9 780000 16271

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

قیمت ۳۵۰۰۰ تومان